

VERONIĀĀEĀEINA MEXICKĀ • TELENOVELA - 3.

NedĀle, 24 leden 2021

Tak tedy, mĀjte to mĀ-t. Zde je zĀjvĀreĀnĀ pokraĀovĀjnĀ- mĀ mexickĀ telenovely. PonĀĀenĀ-, stud, zloba, neĀitĀ zoufalstvĀ-, bezmoc, roztĀĀitĀnost a spousta jinĀch negativnĀch emocĀ- se mnou cloumaly, kdyĀ jsem se vracela do svĀho pĀechodnĀho bydlĀitĀ. Rozhodnuta, ĀĀe odjedu okamĀitĀ a opustĀ-m to neorganizovanĀ a ĀpinavĀ mĀ jsem zaĀala balit kufry a vĀjechny serepetiĀky, kterĀĀ jsem za rok v Mexiku nastĀĀidala.

Sergio jeĀitĀ naĀjel odvahu, aby mi celou situaci vysvĀtlil, a tak jsme se seĀili.

VysvĀtloval mi, ĀĀe jeho rodina ctĀ- starĀ tradice, o zasnoubenĀ- vĀdĀl, a takĀ na to musĀ- pĀistoupit, jinak ho rodiĀ- VĀ-te, jak to v telenovelĀch chodĀ-, ĀĀe?

MuĀ se postavĀ- rodinĀ i osudu a rozhodne se pro svou milovanou.

No, tak jĀ jsem si zahrĀjla v telenovele bez happy endu.

MĀj drahĀ se rozhodnul ctĀ-t tradice a oĀĀenit se s domluvenou snoubenkou. Svatba mĀla bĀt za 14 dnĀ-. Na svatbu jsem pochopitelnĀ pozvanĀ; nebyla, a tak jsem se rozhodla opustit Mexiko okamĀitĀ.

MĀj porouchanĀ mozek zaĀal opĀt fungovat a jĀ jsem v sobĀ naĀjla jeĀitĀ zbytky pragmatĀnosti a logickĀho uvaĀĀ, kterĀĀ mi zĀ staly.

KdyĀ jsem se blĀĀila k letĀiti, zdĀĀenĀ jsem si uvĀdomila, ĀĀe uĀ mĀj propadlĀ vĀ-zum, kterĀm se musĀ-m odletu.

ProtoĀĀe jsem nechtĀla riskovat mexickĀ vĀzenĀ- a s tĀ-m spojenou prohlĀdku dutin od tĀ velkĀ MexiĀanky, kterĀ by pravdĀpodobnĀ MexiĀan, musela jsem najĀ-t schĀdnĀ ĀĀĀenĀ-, jak tuto prekĀrnĀ- situaci elegantnĀ vyĀĀit. V kiosku jsem zakoupila sadu obĀilek, do jednĀ obĀilky jsem vloĀila jinou pĀĀloĀenou obĀilku a 20 USD.

KdyĀ jsem pĀĀichĀzela k pasovĀĀ kontrole, mĀla jsem pĀknĀ v kalhotĀch a se zatajenĀm dechem jsem doufala, ĀĀe finta vyjde.

PĀĀjla jsem k celnĀ-mu policistovi, zamĀjvala jsem ĀĀasami, popotĀjla jsem si vĀstĀh u triĀka a opravdu nenĀjpadla mu podala obĀilku, kterĀ vypadala velmi naditĀ.

CelnĀ-k souhlasnĀ kĀĀvnul, mrknul, strĀil obĀilku rychle do kapsy, dal mi razĀtko a jĀ mohla jĀ-t.

KdyĀ uĀ jsem s Ālevou sedĀla ve startujĀ-cĀ-m letadle smĀr Evropa, pĀĀedstavovala jsem si, jak se bude celnĀ-k divit, jsem mu to podstrĀila a neubrĀnila jsem se ĀkodolibĀmu ĀsmĀvu pod knĀrkem.

PĀĀj pĀĀestupu v PaĀĀi mi jeden kufr vykradli a druhĀ ukradli ĀpĀnĀ.

Docela hoĀkĀ konec slibnĀho dobrodruĀstvĀ- v Mexiku...

A tak jsem shodou nešťastných náhod přišel o všechny nevyvolané filmy, téměř jsem o všechny fotografie, nebo telefony s fotoaparátem byly v té době myšlenkou budoucnosti.

I tak mi zůstaly všechny vzpomínky, které mi nikdo nevezme, pokud tedy nedostanu Alzheimeru.

Asi po roce mi Sergio napsal e-mail, kde mi poslal fotky své dcerky. Neubráníla jsem se slzám, ale už to byla uzavřená kapitola.

Po osmnácti letech od pobytu v Mexiku si mě Sergio našel na LinkedIn.

Happy end nechte.

Naše osudová láska se smrskla na pár zdvořilostních frázích. Sergio je teď významným a uznávaným architektem a podílí se na historických projektech.

Jsem na něj pyšný a doufám pro něj, že je šťastný i beze mě.

Viva la Mexico!

VERONIKA, divoká posmutná